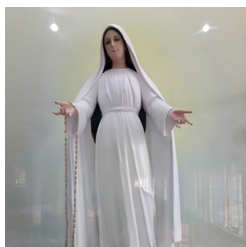

Panna Mária, Prostrednica všetkých milostí

Plinio de Oliveira

8. novembra 2020 ✝ **Svätec týždňa**

Touto slávnosťou sa ctí Panna Mária ako spolupracovníčka v Božom pláne od Vtelenia Ježiša Krista až po vykúpenie sveta. Mária bola prostrednica medzi Ježišom a svätým Janom Krstiteľom, pri Jánovom posvätení, ktoré sa udialo ešte pred jeho narodením.

Ona požiadala Krista, aby urobil prvý zázrak na svadbe v Káne, ešte pred začiatkom jeho verejného účinkovania.

Počas umučenia Ho nasledovala na každom kroku a ukázala nám, že s jeho poslaním splatiť dlh za hriechy ľudstva je pevne spojená. Po zmŕtvychvstaní zostúpil Duch Svätý najskôr na ňu a potom na apoštolov, čím ukázal, že je sprostredkovateľkou milostí pre rodiaču sa Cirkev. Vďaka svojmu božskému materstvu sa Mária spolupodieľala na vykúpení a prijala úlohu prostrednice všetkých milostí. V roku 1921 ustanovil pápež Benedikt XV 8. november za sviatok Panny Márie Prostrednice všetkých milostí. Túto pravdu obdivuhodne vyjadruje text svätého Ľudovíta Grigniona z Montfortu:

„Iba Mária našla milosť pred Bohom (Lukáš 1:30) bez pomoci iného stvorenia. A po nej všetci, ktorí našli milosť pred Bohom, ju našli iba prostredníctvom nej. Mária bola plná milosti, keď ju pozdravil archanjel Gabriel (Lukáš 1:28) a bola naplnená milosťou, keď ju Duch Svätý tak tajomne zatienil (Lukáš 1:35).“

„Zo dňa na deň, z okamihu na okamih, v nej rástla táto dvojnásobnú plnosť natoľko, že dosiahla nesmiernu a nepredstaviteľnú mieru milosti. Až tak, že Všemohúci z nej urobil jediného správcu Jeho pokladov a jediného rozdávača všetkej Jeho milosti, aby mohla zušľachtiť, povýšiť a obohatiť každého, ktorého si vyberie. Môže ich viesť po úzkej ceste do neba a viesť ich cez úzku bránu k životu. Môže dať kráľovský trón, žezlo a korunu komukoľvek, koho si vyvolí. Ježiš je vždy a všade Plodom a Synom Márie a Mária je všade skutočným stromom, ktorý prináša ovocie života, pravou Matkou, ktorá nesie tohto Syna.“ (Pravá oddanosť k Panne Márii, č. 44)

Komentár profesora Plinia:

Toto je jeden z najobdivuhodnejších textov svätého Ľudovíta Grigniona z Montfortu, ktorý nepotrebuje komentár. Ale pretože moje poznámky sú iba spôsobom, ako vzdať úctu k Panne Márii, dovoľte mi, aby som to skúsil.

Za ústrednou myšlienkou tohto textu stojí pravda, že Panna Mária je Prostrednicou všetkých milostí. Táto myšlienka je spojená obdivuhodným faktom, ktorý je zaznamenaný v slovách o živote Panny Márie aj Dieťaťa Ježiša: že sa v nej milosť neustále zväčšovala. Ľudovít Grignion vysvetľuje tento proces takto.

Už pred Zvestovaním bola plná milosti. Vždy bola taká. Ale v určitom okamihu, vďaka jej dokonalej korešpondencii s každou tou milosťou a tiež zvláštnou láskou k Bohu, nášmu Pánovi, milosť v jej duši vzrástla takým spôsobom, že sa stala hodnou byť Matkou Ježiša Krista, hypostaticky spojeného s druhou osobou Najsvätejšej Trojice. Duch Svätý ju považoval za dokonalú, aby bola Jeho manželkou, a Božie Slovo bolo počaté v jej ľudskom tele.

Sv. Ludovít tu ponúka hlboké porozumenie tomu, že v okamihu Vtelenia dostala Panna Mária nové množstvo milostí, ktoré bolo pridané k prvému. Už bola hodná byť snúbenicou Ducha Svätého a aj matkou Vteleného Slova. Potom v nej došlo k novému rozmnoženiu milostí, až získala ich nadmieru. Viac ako hojnosť, úplnú plnosť.

Možno si predstaviť nesmiernosť milostí, ktoré dostávala počas tehotenstva, keď sa v nej formovalo Telo nášho Pána a deväť mesiacov ho nosila v lone. Žil v nej ako vo svätostánku. Človek si môže len predstavovať, aké milosti z tohto kontaktu duší, dostávala Panna Mária vo svojom duchovnom živote.

Bol to druh vzájomného daru: zatiaľ čo v nej sa formovalo Jeho telo, On formoval jej dušu a robil ju stále dokonalejšou, udeľoval jej neslýchané milosti. Neviem, či aspoň tí najvyšší Anjeli sú schopní úplne to pochopiť. A potom s úžasnou vernosťou dokonale zodpovedala všetkým týmto milostiam.

Po Jeho narodení Panna Mária naďalej rástla vo svojej vernosti získaným milostiam. Počas 30 rokov súkromného života nášho Pána, počas ktorých si želal, aby Mu prikazovala a On ju poslúchal. V dome v Nazarete bola ľudská hierarchia opakovane nadprirodzenej hierarchie. Z tých troch bol veľký svätý Jozef, tým najmenším. Ale bol hlavou rodiny; potom tu bola Panna Mária, ktorá mu bola v ľudskej rovine, ako manželka podriadená, hoci bola milosťou nesmierne väčšia; a nakoniec na poslednom mieste ľudskej hierarchie bol Syn, ktorý ale bol Bohom. Evanjelium nám hovorí, že náš Pán ich poslúchal.

Predstavujeme si snáď, že by Panna Mária a svätý Jozef, keď vedeli, že Ježiš je Boh, k nemu pristupovali ako k Bohu, ešte kým bol dieťa? „Teraz, môj synu, prosím ťa, aby si bol taký milosrdný, aby si mi pomohol opracovať tento kus dreva,“ alebo „Mohol by si mi prosím najmilostivejšie pomôcť odnieť tieto taniere s jedlom, aby sme mohli jesť?“ Tak to pravdepodobne nebolo. Ale máme len hmlistú predstavu o úcte a adorácii, s akou vychovávali svojho Božského Syna. Vieme ale, že si nemožno predstaviť krajšie rodinné vzťahy, ako boli za tých 30 rokov vzťahy týchto troch osôb v Nazarete. Počas tých 30 rokov milosť každý deň rástla.

Panna Mária sa potom podieľala na troch rokoch verejného života nášho Pána. V týchto rokoch sa však jej každodenný styk s naším Pánom obmedzil. Musela znášať bolesť z odlúčenia. Ale stále bola dokonale verná. Keď bola s Ním, videla všetky dobré, ktoré ľuďom dával, ale tiež videla všetku nevďačnosť a neveru, s ktorými boli prijímané.

Videla skutočnú slávu nášho Pána, ale videla, že ľudia si tú slávu nevšímajú. Videla ako sa začína pád, prenasledovanie, pokusy o vraždu a nakoniec celé umučenie a najsmutnejšiu smrť nášho Pána. Kto si vie predstaviť, aké boli duchovné prínosy pre jej dušu, ktoré pochádzali zo všetkých tých milostí?

Svätosť Panny Márie od okamihu Nanebovstúpenia po okamih, keď na ňu a Apoštolov vo večeradle zostúpil Duch Svätý, iba rástla. Zostala na zemi, aby pomohla založiť Cirkev. Potom nastal okamih, keď ju sám Boh nemohol urobiť dokonalejšou. Bol to okamih jej Usnutia a jej následného Nanebovzatia.

Keď sv. Ľudovít uvážil súbor milostí, ktoré dostala a ktorým dokonale zodpovedala, tak povedal, že dostala viac milostí, ako ktorákoľvek iná osoba pred ňou a ako kedy kto dostal a dostane po nej. Dostala viac milostí, ako všetci ľudia dokopy a preto milosti, ktoré dostávajú iní, sú iba účasťou na milostiach, ktoré dostala a ktorými prekypuje.

Rozumieme teda, čo je univerzálne sprostredkovanie milostí. Sú to milosti, ktoré prichádzajú k jedinej Prostrednici medzi Ježišom Kristom a ľuďmi a od nej plynú k ľuďom.

Ak je to tak a vieme, že to tak je, prečo by sme sa mali tak znepokojovať našimi nepriateľmi, diablom, smútkom, ktorý na nás prichádza pri úvahách o ovocí II. vatikánskeho koncilu? Keď vieme, že Panna Mária je plná milosti a Prostrednica všetkých milostí, aj naše hriechy sa stávajú menej znepokojujúcimi, pretože na jej príhovor sa môžeme zbaviť všetkého zlého. Môžeme sa stať opäť čistými.

Keby sme boli naozaj presvedčení o nesmiernom množstve a kvalite milostí, ktoré má Panna Mária, mali by sme viac dôvery, viac radosti a viac nádeje v našich duchovných životoch. Takéto presvedčenie by malo pochádzať z plnosti milostí, ktoré má Panna Mária. Sú to dvere, ktoré nás vedú k Ježišovi Kristovi. Na záver sa pomodlime modlitbu „Rozpamätaj sa“, v ktorej ju požiadame, aby vytvorila v našich dušiach hlboké presvedčenie, že je Univerzálnou sprostredkovateľkou všetkých milostí.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/panna-maria-prostrednica-vsetkych-milosti/>